

IGNACY STANISŁAW HUGO MATUSZEWSKI (ur. 10 IX 1891 r. w Warszawie – zm. 3 VIII 1946 r. w Nowym Jorku) - po ukończeniu w 1911 r. Gimnazjum im. Ziemi Mazowieckiej w Warszawie studiował m.in. filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim, architekturę w Mediolanie, prawo w Dorpacie i nauki rolnicze w Warszawie.

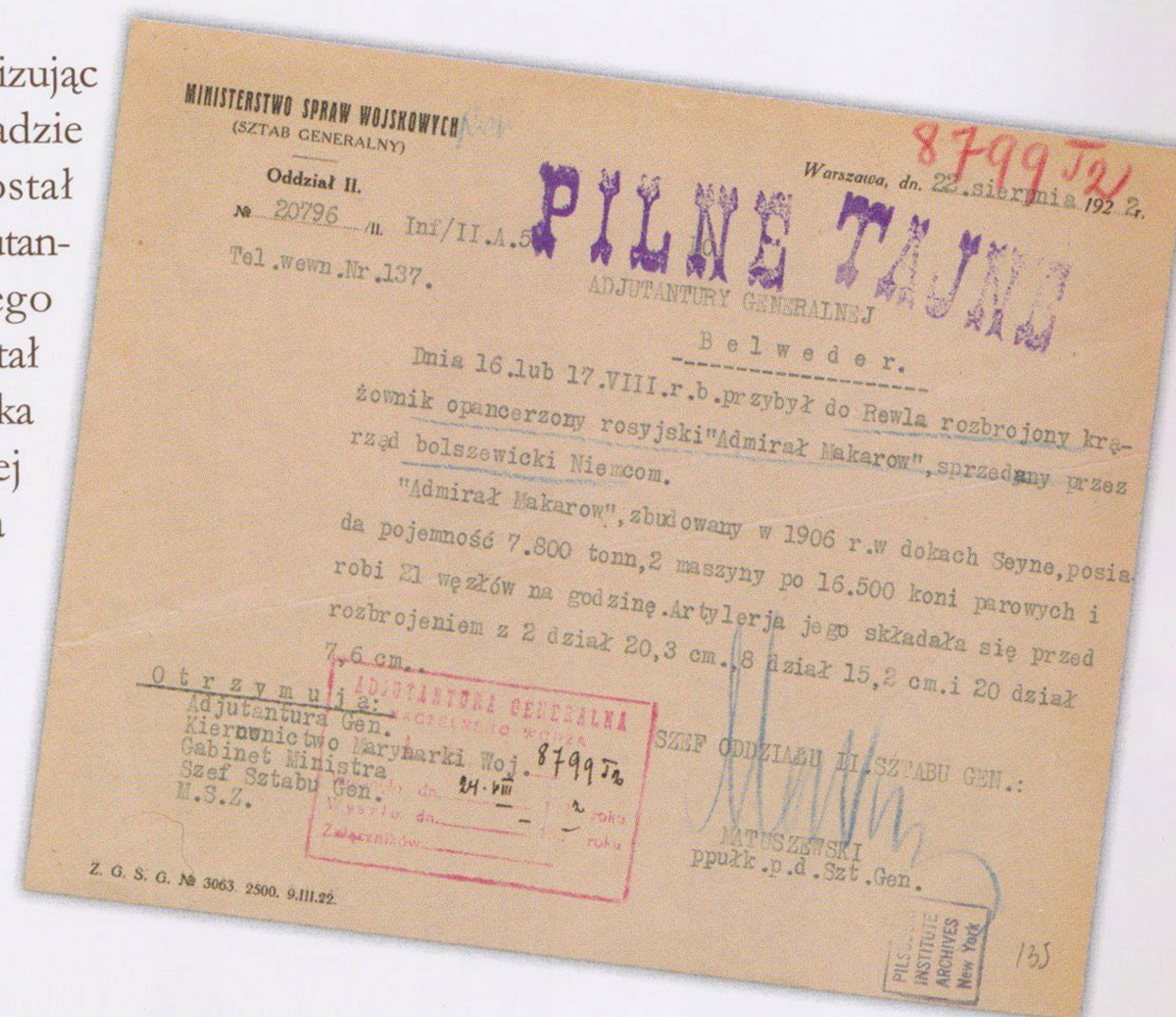
W lipcu 1914 r. został zmobilizowany do armii rosyjskiej, a kilka miesięcy później został dowódcą oddziału wywiadowczego i walczył na froncie niemiecko-austriackim, gdzie był dwukrotnie ranny. Przeniesiony do pracy sztabowej, w latach 1915-1917 awansował kolejno do stopnia podporucznika, porucznika i kapitana (sztabskapitan).

W czerwcu 1917 r. należał do organizatorów Zjazdu Wojskowych Polaków w Piotrogradzie, który oddał hołd brygadierowi Józefowi Piłsudskiemu. Następnie współtworzył Naczelny Polski Komitet Wojskowy („Naczpol”) i został przydzielony do sformowanego I Korpusu Polskiego, gdzie służył pod dowództwem gen. Józefa Dowbór-Muśnickiego.

W grudniu 1917 r. przeszedł do działalności konspiracyjnej w szeregach Polskiej Organizacji Wojskowej w Mińsku, a później w Kijowie. W lutym 1918 r. zorganizował zbrojne opanowanie Mińska, który wyzwolił z rąk bolszewików. Wiosną 1918 r. dowodził Oddziałem Wywiadowczym I Korpusu Polskiego. W maju 1918 r., wobec wymuszonej przez Niemców na gen. Dowbór-Muśnickim umowy kapitulacyjnej I Korpusu Polskiego, Matuszewski znalazł się wśród organizatorów nieudanego zamachu stanu w Korpusie.

Służył później w Komendzie Naczelnej POW w Kijowie, organizując zręby polskiej siatki wywiadowczej na bolszewicką Rosję. W listopadzie 1918 r. Matuszewski wstąpił w Lublinie do Wojska Polskiego i został zweryfikowany w stopniu majora. Następnie został przydzielony do Adiutantury Generalnej Naczelnego Wódza, a później do wywiadowczego Oddziału II Naczelnego Dowództwa, którego w kwietniu 1920 r. został szefem i kierował nim do 1923 r. Należał do zaufanych oficerów marszałka Piłsudskiego i uczestniczył w rozmowach z Ukraińcami, a później w pracach delegacji pokojowej w Rydze. Awansowany do stopnia pułkownika został w 1924 r.

W latach 1924-1926 był attaché wojskowym RP w Rzymie, w okresie lat 1926-1927 kierował Departamentem Administracyjnym MSZ, w latach 1928-1929 był posłem RP w Budapeszcie, zaś w latach 1929-1931 kierował Ministerstwem Skarbu. Następnie, w latach 1931-1936 był redaktorem i czołowym publicystą

„Gazety Polskiej”. Odsunięty po śmierci Piłsudskiego na polityczny „boczny tor” stał się jednym z najsurowszych krytyków przedwojennej ekipy rządowej, której zarzucał nadmierny etatyzm, brak wojskowych planów modernizacyjnych i błędy w polityce międzynarodowej.

We wrześniu 1939 r. wspólnie z mjr. Henrykiem Floyar-Rajchmanem kierował ewakuacją polskiego złota Banku Polskiego i Funduszu Obrony Narodowej. Ten bohaterski czyn nie znalazł uznania w oczach ekipy rządowej gen. Władysława Sikorskiego. Matuszewski nie został przyjęty do formującego się Wojska Polskiego we Francji. Szykanowany, już po wybuchu wojny niemiecko-francuskiej w 1940 r. ewakuował się do Hiszpanii, Portugalii skąd we wrześniu 1941 r. wspólnie z żoną – Haliną Konopacką (pierwszą polską olimpijką), przybył do Nowego Jorku.

W Stanach Zjednoczonych należał do inicjatorów powołania Komitetu Amerykanów Polskiego Pochodzenia i Instytutu Józefa Piłsudskiego w Nowym Jorku, stając się najwybitniejszym polskim publicystą politycznym na wygnaniu. Jego bezkompromisowa działalność antysowiecka spowodowała, że w marcu 1943 r. Departament Sprawiedliwości USA wycofał jego podanie o pobyt stały nakładając na niego obowiązek rejestracji, jako reprezentanta interesów obcego państwa (Foreign Agent).

Prześladowany przez amerykańskie służby specjalne, inwigilowany przez Sowietów i rozpracowywany przez wywiad Polski Ludowej, zmarł nagle 3 sierpnia 1946 r. w Nowym Jorku.

Odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojskowego Virtuti Militari (1922), Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (1928), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1923) i Krzyżem Walecznych (czterokrotnie).

3

2. Imiona Ignacy
Nazwisko Matuszewski

3. Imiona rodziców: Ignacy (ojciec) | Amelia (matka)

4. Urodzony dnia 10 / IX r. 1891
w WARSZAWA gmina WARSZAWA
powiat WARSZAWA wojew. WARSZAWA

5. Język macierzysty polski
Narodowość polska Wyznanie rx. kat.

6. Wykształcenie cywilne:
w chwili wydania książ. matura gimn.
Późniejsze zmiany

7. Zawód cywilny:
w chwili wydania książ. prace biurowe
Późniejsze zmiany

Wzrost 175 Nos prosty
Włosy blond Usta normalne
Brwi blond Broda normalna
Oczy niebieskie Twarz owalna
Specjalne znaki zadnych
Ignacy Matuszewski
(podpis właściciela książeczki)

ZAPROSZENIE
W PIĄTEK, DNIA 25-go CZERWCA
O GODZINIE 8-oj WIECZOREM
W SALI ZWIĄZKU POLEK
1309 N. ASHLAND AVENUE
ODBĘDZIE SIĘ
WIELKI WIEC
Komitetu Narodowego Amerykanów
Polskiego Pochodzenia
PRZEMAWIAĆ BĘDZIE
ZNAKOMITY PUBLICYSTA POLSKI
Pułk. Ignacy Matuszewski
BYŁY MINISTER SKARBU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ. TEN
SAM, KTÓRY WYWIOŻŁ Z WARSZAWY ZŁOTO POLSKIE. ZNAJ-
DUJĄCE SIĘ OBECNIE W POSIADANIU RZĄDU POLSKIEGO. CZŁO-
NEK AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI W FILADELFI. NAJLEPSZY
MÓWCA. JAKIEGO POLONIA MA DZIŚ MIĘDZY SOBĄ.
W przerwach popisy Chóru i Orkiestry.
WSTĘP WOLNY.

3

Zjazd absolwentów Wyższej Szkoły Wojennej z rocznika 1923-1924 w Warszawie (17 XI 1934 r.). (fot. NAC)

Ignacy Matuszewski z żoną Haliną Konopacką (16 XI 1930 r.). (fot. NAC)

Ignacy Matuszewski na raucie w ambasadzie francuskiej podczas pobytu Paula Moranda w Warszawie (1930 r.). (fot. NAC)

Ignacy Matuszewski i Bogusław Miedziński w kuluarach sejmowych (23 IV 1931 r.). (fot. NAC)

Mikrotekst pozytywowy
w technice offsetowej

Tło giloszowe z irysem w technice offsetowej

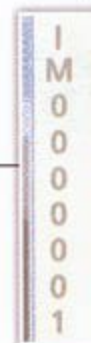
Recto - verso

Kod 2D typu DataMatrix
wykonany techniką
grawerowania laserowego

Numeracja
wykonana
techniką
grawerowania
laserowego

Tło giloszowe ze zmienną
modulacją grubości linii

Numeracja wykonana techniką
grawerowania laserowego

Element wykonany
farbą irydyscentną
w technice sitodrukowej

Znak wodny
z filigranem

Mikrotekst
pozytywowy
w technice offsetowej

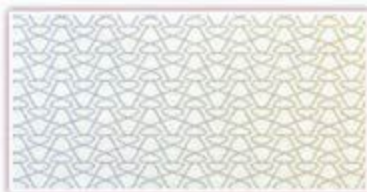
Recto - verso

Element wykonany w technice włóslodrukowej

Tło giloszowe z irysem w technice offsetowej

Rytowany portret w technice włóslodrukowej

Mikrotekst negatywowy o zmiennej modulacji wysokości czcionki w technice offsetowej

SPARK®

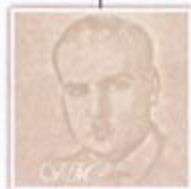
Mikrotekst pozytywowy w technice offsetowej

Mikrotekst w technice włóslodrukowej

Znak wodny z filigranem

Element offsetowy zbudowany przy pomocy specjalnego rastra

Efekt kątowy

Suche tłoczenie

